

1. Vänner

Cecilia och Susanna

En dag i mitten av oktober när Susanna kommer till skolan får hon syn på en tjej som kommer cyklande på en jättehäftig mountainbike. Det är precis en sådan cykel som Susanna länge har önskat sig. När tjejen stannar vid cykelstället för att låsa fast cykeln går Susanna fram till henne.

Susanna: Vilken häftig cykel du har.

Cecilia: Javisst är den fräck, jag älskar att cykla på den. Jag cyklar med den både i skogen och på stan.

Susanna: Vad kul det låter, jag skulle också vilja ha en mountainbike.

Cecilia: Du får önska dig en.

Susanna: Jag skulle inte få någon. Min mamma tror att det är farligt att cykla mountainbike.

Cecilia: Äh, det är inte farligare än att cykla på en vanlig cykel.

Susanna: Vad heter du förresten? Jag har inte sett dig här förut.

Cecilia: Jag heter Cecilia och jag har just börjat i den här skolan. Det är min tredje dag. Jag går andra året på humanistiska programmet.

Susanna: Vad kul! Jag går också hum fast första året. Synd att vi inte går i samma klass. Jag har bara gått i den här skolan i några månader men jag redan blivit kompis med jättemånga. Kom så ska jag visa dig runt på skolan och presentera dig för mina kompisar.

Cecilia: Vad snällt. Jag behöver lära känna lite folk här på skolan.

Cecilia är rättfram och lite vild och hon blir snabbt en självklar del av Susannas kompisgäng. Hon och Susanna blir snart bästa vänner, de gör gärna varandra sällskap till och från skolan och de hittar ofta på bus tillsammans. De tycker båda om att bryta mot regler som de tycker är dumma och onödiga. Såsom till exempel regeln att eleverna inte får vistas på skolans tak. Den regeln förstår de sig inte på. Taket som är en sådan utmärkt plats att ligga och spana på killar från, och prata om dem. Susanna är glad över att äntligen ha hittat en kompis som är lika busig som hon själv. Hon och Cecilia har väldigt roligt ihop.

Susannas mamma Karin har blandade känslor över Susannas nya kompis. Visst är hon glad över att Susanna har fått en kompis som hon har så roligt med men hon tycker att Cecilia är lite väl vild. Som den där gången då tjejerna satte igång brandlarmet i skolan. Brandkåren kom och skolan fick utrymmas. Skolledningen var upprörd och kallade till föräldramöte och det kom snart fram att det var Cecilia och Susanna som låg bakom det hela. Karin är övertygad om att det var Cecilias påhitt. Båda tjejerna hade länge längtat efter att testa brandlarmet.

Det är Lotta, Cecilias mamma, som har sett till att Cecilia fått byta skola. I sin gamla skola hade Cecilia hängt ihop med ett gäng som drack alkohol och klottrade på husväggar i centrum. Lotta hoppas att skolbytet ska göra att Cecilia kan bryta med gänget. Hon blir därför oöverstämmande glad när Cecilia börjar umgås med Susanna. Vilken toppentjej! När Cecilia och Susanna umgås dricker de inte, de hänger inte på stan utan de verkar bara småbusa lite. Den där historien med brandlarmet var ju till

exempel lite skojig. Men Cecilia och Susanna hade fått lova Lotta att inte göra om det.

Lotta, tycker det är tråkigt att Susannas mamma Karin inte verkar gilla Cecilia. Lotta bestämmer sig därför för att ordna en utflykt med tjejerna och Karin. Hon vill att de ska lära känna varandra allihop. Lotta bestämmer att de ska spela paintball tillsammans. Hon har tidigare varit aktiv i hemvärnet och paintball får henne att minnas hur roligt det var med lagandan och samarbetet.

Karin är tveksam. Paintball, det måste ju vara jätteläskigt. Det är väl bara män som håller på med det, tänker hon. Susanna däremot tycker att idén är jättebra och lyckas övertala sin mamma som till slut går med på det. När de ses i skogen där paintballområdet ligger är Karin reserverad och nervös. Lotta och tjejerna är däremot uppspelta. De går in i omklädningsrummet för att sätta på sig kläderna och skydden. Cecilia och Susanna klär snabbt om och går ut för att värma upp och provskjuta.

Lotta: Åh vad kul det ska bli! Tycker inte du?

Karin: Jag tycker det känns läskigt, jag har aldrig hållit i ett vapen.

Lotta: Det är ingen fara, du lär dig.

Karin: När jag var ung ville jag visserligen göra militärtjänst men då fick ju inte kvinnor göra det. Jag var väldigt avundsjuk på killarna. När jag inte fick göra lumpen ville jag börja träna skytte, skidskytte, jag var mycket duktig på skidor. Men när jag träffade min man så blev det aldrig av. Jag blev gravid med Susanna och sedan glömde jag bort den sidan av mig själv.

Lotta: Jaha, där ser man. Då kanske du kommer att tycka att det här är jätteroligt.

Karin: Ja kanske. Jag har länge velat testa något nytt. Jag har levt ganska isolerat sedan jag skilde mig från Susannas pappa för två år sedan. Ett tag var det jobbigt att träffa människor och jag ville helst sitta hemma för mig själv.

Lotta: Då behöver du det här.

Karin: Ja det gör jag nog.

Lotta: Jag är också skild, sedan många år. Det var jobbigt en period men sedan insåg jag att det var det bästa för alla. Jag blev en annan människa när jag upptäckte att jag kunde stå på egna ben. Då började jag leva livet fullt ut. Det har jag aldrig ångrat.

Lotta och Karin går ut. Cecilia och Susanna är redan på plats, de är väldigt uppspelta. De får tala med en spelledare som föreslår att de ska spela ihop med ett annat sällskap. Det blir mer dynamik i spelet om man är lite flera i laget säger spelledaren. De delar upp sig så att mammorna spelar i ett av lagen och döttrarna i det andra. De går ut på området och intar sina platser. Karin och Lotta gömmer sig bakom en sten. De hör hur skott avlossas och hur spelarna springer över området.

Lotta: Nej, nu måste vi ut och attackera.

Karin: Jag vågar inte, jag är rädd.

Lotta: Nej kom nu, jag täcker dig.

Karin: Vad menar du med det?

Lotta: Du springer mot huset där och jag skjuter om någon kommer fram. Spring nu!

Karin springer. När hon kommer fram till huset trycker hon sig mot husväggen och känner hur hjärtat dunkar. Plötsligt dyker en spelare upp framför henne. Hon ser

masken och ett höjt gevär. Då drar hon sitt gevär, laddar det och avfyrar ett skott. Skottet träffar spelaren mitt i bröstet. Karin vrålar av glädje! Lotta skriker: "Bra Karin! Nu tar vi baksidan".

Karin smyger runt husknuten med höjt gevär. När hon ser en spelare titta fram skjuter hon snabbt och hon är träffsäker. Efter en stund är det inte många motståndare kvar. Karin är den i laget som har fått in flest träffar. Karin och Lottas lag vinner stort. Karin är upprymd och rusig av lycka. Det var länge sedan hon kände sig så här levande. Hon inser också att hon har bättre kondition än hon trodde. Och att hon var så träffsäker visste hon inte.

Efter paintballen duschar de och byter om. Mammorna och tjejerna åker iväg till en grillplats vid en sjö i närheten. Där grillar de korv och pratar länge om allt möjligt. Karin är glad och uppspelt. Lotta tänker att Karin är som helt annan person och hon tänker att de redan blivit kompisar.

Susanna och Oscar

Susanna och Cecilia har bestämt sig för att arrangera en dansföreställning. De har tränat street dance i några månader och nu vill de visa vad de lärt sig. Karin och Lotta som blivit bästa kompisar uppmuntrar tjejerna att göra slag i saken. De tipsar om kulturhuset, där skulle föreställningen kunna äga rum. Där brukar de stötta ungdomar som tar egna initiativ.

När tjejerna ska gå till kulturhuset för att titta på lokalen har Cecilia fått influensa så Susanna får gå dit själv. Cecilia kommer säkert att hinna bli frisk till föreställningen men Susanna måste ställa i ordning lokalen. När hon kommer till kulturhuset får hon tala med Ola som har lovat att låna ut lokalen gratis. Han tycker att tjejerna tagit ett bra initiativ och lovar att de ska få låna musikanläggningen om de själva bär upp den från källaren. Susanna hoppas på att hitta någon som kan hjälpa henne att bära. I cafeterian får hon syn på ett gäng ungdomar som sitter och fikar. En i gänget, en kille, ler mot henne. Susanna stannar upp och ler tillbaka. Han är ju jättesöt. Hon tänker att hon kan passa på att fråga honom om hjälp, då får hon ju kontakt med honom. Killen och hans kompisar lovar att hjälpa till om Susanna fikar med dem först. Det gör hon gärna.

Oscar: Jaha, så du ska låna lokalen på övervåningen. Vad är det du ska göra?

Susanna: Jag håller på att arrangera en dansföreställning tillsammans med min kompis. Fast hon är sjuk idag.

Oscar: Okej, vad kul! Vad dansar ni?

Susanna: Street dance.

Oscar: Nice. Får vi komma och titta när ni dansar?

Susanna: Ja, självklart. Det är nästa lördag. Jag måste fixa med musikanläggningen idag och ställa i ordning allt. Jag hinner inte i veckan, det är så mycket med skolan då.

Oscar: Var går du i skolan då?

Susanna: På Katedralskolan. Jag går första året på gymnasiet. På humanistiska programmet. Går du också i gymnasiet?

Oscar: Nej, jag gick ut gymnasiet förra året. Nu läser jag sjukgymnastik på

universitetet. Jag vill utbilda mig till sjukgymnast.

Susanna: Vad kul! Är det här i Linköping du läser?

Oscar: Just nu gör jag det, men jag har ansökt om att få byta till Uppsala, jag vill fortsätta läsa där. Vill du fortsätta plugga efter gymnasiet?

Susanna: Ja det vill jag nog, men jag vet inte vad jag vill läsa. Kanske språk och kommunikation, jag gillar att resa.

Oscar: Det går en biofilm om dans just nu. Du kanske har lust att hänga med på den? Jag har tänkt gå på den imorgon. Den heter Fame, den är jättegammal. Det är så himla snygg dans i den.

Susanna: Ja, jag följer gärna med.

Oscar och Susanna gick på bio och den kvällen blev de ett par. De upptäcker att de har väldigt kul ihop. Oscar tränar visserligen mycket så i perioder hinner de inte ses så ofta. Susanna tycker att han ska dra ner på träningen. Hon tränar i och för sig en del själv men hon tar det lite lugnare. När hon säger till Oscar att hon tycker att han tränar för mycket säger han att han redan har dragit ner. Tidigare tränade han två gånger om dagen men nu har han minskat till fyra gånger i veckan. Han berättar att hans träning tidigare gränsade till träningsnarkomani. Han fick söka hjälp för det och det var ganska jobbigt i en period. Men nu tycker han att han har det under kontroll, han har ju gått i behandling för det. Han har också slutat med de kosttillskott han åt tidigare, de som sedan blev förbjudna.

Susanna och Cecilia

När Cecilia blir frisk går hon och Susanna ut på stan och shoppar. De ska köpa scenkläder till dansföreställningen. Susanna berättar om Oscar för Cecilia. Hon säger att han är supersnygg och jättegullig.

Cecilia: Kul! Har han någon kompis till mig?

Susanna: Jo han har faktiskt en kompis som heter Patrik. Han var också med och hjälpte mig att bära musikanläggningen. Han är jättetrevlig och snygg. Han skulle passa dig. Han är lite ovanlig.

Cecilia: Åh! Hur menar du då?

Susanna: Han har långt hår, fullt med tatueringar på armarna och han har fotografiskt minne. Han vet allt om allt. Han har varit med på tv och vunnit en frågesport.

Cecilia: Jaha, ojdå, han låter ovanlig.

Susanna: Ja det är kul med honom för han är jättesmart men han ser inte ut som en plugghäst precis.

Tomas och Patrik

Tomas är 16 år och bor i Litauen. Han brukar vara inne på en sajt på nätet där man chattar med varandra. Han tycker att det är lättare att ta kontakt med folk på nätet. I verkligheten har han ganska svårt att umgås med jämnåriga. Tomas har många specialintressen som är ganska ovanliga för ungdomar i hans ålder. Han föredrar fakta framför sport och småprat om tjejer. Just nu ägnar han all sin tid åt att lära sig fakta om Sverige. På sajten vill han få kontakt med svenskar så att han kan lära sig

mer om Sverige. Tomas pratar bra svenska, han går nämligen på en gymnasieskola där man kan läsa svenska som tillvalsämne och det är hans favoritämne. Han älskar Sverige. Tomas pappa Jonas har ett företag som samarbetar med svenska företag och familjen brukar resa på semester till Sverige. Efter gymnasiet vill Tomas plugga på ett svenskt universitet. Nu försöker han presentera sig på chatten, men det är inte helt lätt att komma in i en konversation. Till slut lyckas han ändå och får igång en konversation med en svensk kille som heter Patrik som just loggat in på sajten.

Tomas: Hej! Jag heter Tomas. Vad heter du?

Patrik: Hej, jag heter Patrik,

Tomas: Jag är från Litauen.

Patrik: Jaha, Litauen? Men du kan ju svenska? Bor du i Sverige?

Tomas: Jag bor i Klaipėda men jag läser svenska i skolan och jag är oerhört intresserad av Sverige. Jag älskar fakta om Sverige. Jag älskar listor med fakta och jag vill veta mer om Sverige.

Patrik: Jaha vad kul att någon studerar svenska utomlands. Vad vill du veta om Sverige då?

Tomas: Jag vill veta allt om statskicket och de militära resurserna.

Patrik: Jaha, det vet jag inte så mycket om. Jag är pacifist.

Tomas: Varför är du det?

Patrik: Jag är emot krig och jag tycker det är fel att döda.

Tomas: Jaså? Men ett land måste ju kunna försvara sig.

Patrik: Jag tror på samtal och att bygga internationella relationer på samarbete.

Tomas: Det låter svenskt, Sverige har ju inte varit i krig sedan 1814.

Patrik: Oj vad du vet! Har du varit mycket i Sverige?

Tomas: Ja, jag har varit i Karlskrona på skolresa med min klass och jag har varit i Stockholm flera gånger och vi brukar hyra hus i Stockholms skärgård ibland på sommaren.

Patrik: Vilka öar har ni varit på?

Tomas: Vi har varit på Möja och bott på vandrarhem. Vi har också varit på Grinda och firat midsommar.

Patrik: Har du varit i Vaxholm?

Tomas: Nej det har jag inte. Men dit vill jag gärna åka, till deras fästning, den vet jag allt om.

Patrik: Ja just det, Vaxholms kastell. Det finns en restaurang med rättigheter där. Man kan sitta på borggården och äta och dricka öl, det är jättefint.

Tomas: Dit måste jag ju åka.

Patrik: Du, jag måste sluta nu, jag har fått lite ont i huvudet känner jag.

Efter det ringer Tomas ofta Patrik på internet och de chattar också en del. Tomas får lära sig mycket om Sverige och Patrik är tålmodig. Patrik presenterar Tomas för sin kompis Susanna som är lika gammal som Tomas. Susanna chattar också en del med Tomas. Tomas ringer ofta och vill varje gång veta nya saker om Sverige. Han är så enormt intresserad av Sverige. Susanna tycker att det är roligt med en kille från Litauen som talar svenska men hon har lite svårt att förstå detta enorma intresse för Sverige.

Oscar och Imants

Oscar är intresserad av att resa. Han känner Imants som bor i Riga. Imants tycker om att fotografera. Mest tycker han om att fotografera människor. Han brukar söka upp människor i marginalen, utsatta människor. Han fotograferar dem på ett sätt som gör att bilden berättar deras historia. Imants håller kontakt med människorna han fotograferat och han planerar att ge ut en fotobok med porträtt. Då vill han också skriva något om historien bakom varje porträtt.

Imants började läsa svenska på gymnasiet och har arbetat i ett år i Sverige som fotograf och som anställd på ett galleri. Nu bor han i Riga och har en fotoblogg där han skriver både på svenska och lettiska. Han skriver om sina fotografier, om människorna och platserna han fotograferar. Han åker runt på landsbygden i Lettland och fotograferar människor. Han vill berätta vanliga människors historia i bilder. Imants fotografier är vackra och han har fått många följare. Oscar är en av dem. Han hittade Imants blogg av en slump. Oscar läser Imants blogg och blir väldigt intresserad av platserna och människorna han berättar om. Oscar bestämmer sig för att skriva till Imants. De har nu kontakt med varandra på en chatt.

Oscar: Hej, jag läser din blogg, den är så himla bra. Det är spännande att läsa det du skriver om människorna på den lettiska landsbygden.

Imants: Vad roligt att du tycker det! Har du varit i Lettland?

Oscar: Nej, men vill jag gärna åka dit.

Imants: Det tycker jag du ska göra. Du kan komma och hälsa på mig, det vore kull!

Oscar: Det låter som en bra idé, det vore roligt.

Imants: Jag kan guida dig i Riga.

Oscar: Ja, det skulle vara kanonkull!